

ROZMAITOŚCI.

We Czwartek

N^{ro} 4.

10. Stycznia 1822.

O Maskach.

(m. S. J. ob L. P.)

— — ludzie to samo są, co maskarada.
Zablocki.

Nadchodzi karnawał, coraz ludniejszą stolicą, każdy z prowincyi przybywa, ażeby się weselił i był uczestnikiem licznych zabaw naszych; bale, pikniki, foxale, wieczory prywatne i teatr, na przemianę będą się starały o nasze rozrywki, a przygotowania, których zapoznać trudno, już nam i bliską zwiastują redutę; przechodząc przez rynek spostrzegać się daią powywieszane maski, znak nieochybny kochanych zapust. Wkrótce ozdobią one czarowne wdzięki naszych piękności, co nieiednego biadała przez swoje inkognito w obertasy wezmą. Jleż nie przepędzamy chwil przyjemnych na zgadywaniu i domysłach to tój — to owę zasmakowanę piękności; a naszym damóm cieszącym się z swoich tryumfów, nie iestże noc cała zakrótką, ażeby do sytu miłęży użyły rozrywki.

Nikt wszakże nie troszczy się bliżę powziąć wiadomości, o tych to cenniejszych ozdobach zabaw naszych, może iednak załechce kogo chętka usłyszeć o tém sów kilka, i dla tegoto nadmienię pokrótce, co w starym wyczytałem szpargale. Uprzedzić także winieniem, że daremną byłaby ciekawość, ktoby mię zapytał, z czyięy rzecz całą wyiałem książki — autor mój — nie równie skromniejszy od dzisiejszych pisarzy nie wywiesił na czele dzieła

imienia swojego, nie mogę się nawet przysłużyć tytułem książki, gdyż kilka wydartych kart początkowych, może już zupełnie zaginęło; nie wiem nawet, mimo, że ważna byłaby to zapewne dla bibliografów wiadomość, kiedy, gdzie, i przez kogo drukowaną była, nie mogę zapewnić czyli na nię nie było wybitego herbu iakię drukarni albo nakładnika i no próżnym dóysć się kuśi, z ilu kart się składała, końca bowiem brakuie, a drugiego exemplarza nie mam pod ręką. — Miarkuję tylko, że niemożliwa bydz drukowaną przed wynalezieniem druku, ani też przed rokiem 1583 to iest: przed zaślubinami Jana Zamoyckiego z Gryzeldą Batorówną: dla czego? — o tém się czytelnik z treści pisma przekona. Przystąpię więc do rzeczy:

Filozof nasz, bo że był filozofem łatwo przekona się każdy, ieżli tylko zważyć zechce że książka iego in folio z druku wyszła; filozof ów twierdzi; że szczęście prostoty tylko udziałem, a wesołość szczęścia znamieniem; z czego wnioskuje, że i Rzymianie przeto za rzecz nayprzyzwoitszą osądzili, ażeby pamiątkę złotego Saturna wieku powszechną obchodzono wesołością, z kąd owe sławne saturnalia, podobno nasze zapusty.

Podczas tych uroczystości, niewolnik przy iednym z panem swoim iadał stole, a często nawet ostatni posługiwał pierwszemu, powszechna radość, powszechna panowała rozkosz.

W Grecyi rapsodyści przed zgroma-

)

dzonym na igrzyska ludem wygłaszali, ułomki z dzieł Homera; a Tespis pierwszy twórca sceny, iędzidł na wozie ze swoim gronem karcąc śmiechem i przedrwiwaniem błędy i narowy ziomków swoich; podczas takich widowisk zwykł on być sobie i towarzyszóm swoim winnym lagrem twarz zamazywać, jego zaś następcy, za pomocą kształcącego się zawsze przemysłu, dogodniejszy znaleźli sposób powiększenia stosunkowo do obszerności sceny ogromnemi maskami twarzy swojej, i za pomocą ukrytej tuby wzmocnienia rozlegającego się głosu; tak tedy powstały maski. W krótcie stały się one ważną częścią teatru, gdyż iak teraz na właściwy ubiór, uważano wówczas na dobranie przyzwoitych masek, co według różności charakterów i godności osób rozmaitemi ozdobione były znamionami.

Lecz wszystko trawiający zab czasu, rodzić zmian tyłu, co na zniszczenie kwitnących niw starożytnych Aten i dawnego Rzymu barbarzyńskie sprowadził hordy, a zmieniawszy dawną postać świata, nowy mu kształt nadał, zagrzebał także na czas długi pamięć masek naszych.

Późniéy w wieku XIII. XIV. XV. używały masek podróżujące damy, dla osłonięcia nadobnych lic swoich, który to zwyczaj z Włoch do Polski przywiozła Bona. — Dzieiopisowie opowiadają, że, kiedy Marya Kazimiéra z Warszawy wyjechała, Panowie zastąpili iéy drogę byią na stronę królewica Jakuba nakłonić, lecz ona przez wzgardę maski nawet z twarzy zdiąc nie chciała.

Na sławném weselu Jana Zamoyckiego z synowicą Króla Stefana, tańczono w maskach; panny zaś i panięta dworu Kanclerza rozmaicie ustroieni przedstawiali rozmaitych Olimpu bogów, i wtenczas to cudnéy urody młodzienc, sławny późniéy hetman Żółkiewski, co pamiętnym swoim zgonem unieśmiertelnił Cécory niwy, przebrany był za Dyianę.

Tak tedy powróciły maski do dawnych praw swoich, i dotąd są najcenniejszą ozdobą zabaw naszych.

Jużby nam rzecz całą zakończyć wypadało, wszakże nie należy przepomnieć o karnawale rzymskim, którego maski główną są ozdobą. W dnie zapustne, cały lud rzymski rozmaicie się przebieira. Panowie i sędzy, możni i biedni, żołnierze i mnichy, słowem cokolwiek żyje, różne na siebie przybierając postacie zaludnia piękne ulice, a pospólstwo oddane wesołości, tańczy na rynku, którego okna przyozdobione najbogatszymi kobiercami i złotem połyskującymi firankami.

Tu kończy rzecz o maskach szanowny mój autor, nieieden zapewne iest ciekawy, iakie też miejsce na naszym tegoroczném zajmować będą karnawale; (?) — teraz wprawdzie zaspakaiący nie możemy dać odpowiedzi, ale iezli się coś ciekawego zdarzy, czytelników naszych zawiadomić o tém nie przepomniemy. —

W i e ś.

(*Ciąg dalszy.*)

Witam was młode trawki, półkrzewy i zioła,
 Jak wspaniałym iasnieią blaskiem wasze czoła,
 Próżno badawczy umysł słabego człowieka,
 Waszych działań tajemnych i skutków docieka! —
 Wzniósł się geniusz Linca, zniszczył stare błędy,
 I gdy was porządkował w rodzaie i rzędy,
 Odkrył tajne w płodzeniu roślinnym działania;
 Lecz śmierć jego przerwała uczone badania.
 Ziusyie godny następca w iego spieszac ślady,
 Dociekl z pomocą chemii ich częściowe składy.
 A świat uczony lubéy nadziei nie traci,
 Ze Witman go nowemi skarbami zbogaci.
 Gdy sławny oświeceniem krajnie Lechity,
 Jundził z Wodzikim nowe przyniosą zaszczyty! —

Spoczne na miękiéy darni w drzewa tego chłodzie,
 Będę się tu mrużący przysłuchiwał wodzie;
 Ta spokoyność milcząca, listków brzozy drzenie,
 Zdaie się umysł cieszyć, osładzac cierpienie.
 A wyjaśnione nieba promieniami słońca,
 Mówią: „przetrway zle losy z stałością
 do końca!”

O wy coście mię wdziękiem nieznanym poili,
 Rochanowski, Krasicki, Horacy, Wirgili.

Hagedornie, Boalo, Pope i Szyllerze,
 Wielkość wasza hołd winny niech odemnie bierze!
 Pograżony w trawiającym młodość moję smutku,
 Niepewny méy przyszłości, życzeń moich skutku,

Nieraz gdy m łzą rozpaczy oczy moje rosił,
Z ziemi w krainy marzeń z wami się unosił,
A upoiony mocą, waszego natchnienia,
Doznawałem słodyczy i uszczęśliwienia!

Spiew słowika do gaju bliskiego mię wzywa,
Jakże wspaniałe widok oku się odkrywa,
Poła bogate plonem, doliny przyjemne,
Dalej się po pagórkach lasy ciągną ciemne,
A w tysiącznych odmianach dłoń szcudra natury,
W dalekiej odległości z równin wzniosła góry.
Loren, Orłowski, Ruisdal, Turner i
Gorgoni;

Ileż piękności znaleźć mogłoby w tój ustroni!
A łązac ziemski obraz do niebios błękitu;
Zdziwiłby oko znawców, mocą kolorytu,
I wznagając blikami skał dzikich zarysy,
Zawieszając na ich szczytach sosny, dęby, cisy,
Strumieniem zaś szumiącym dzieląc te opoki,
Po równinach rozlałby ślągące się potoki;
A kończąc czarującem widok oddaleniem,
Ukrył dalsze przedmioty pod mgły bladéy cieniem;
Ale... próżno się siłę... pendzel wypadł z ręki...
Próżno tylko wydać wszystkie tych piękności wdzięki! —
Czujcie ie tyko umysł, a w świętym zachwycie,
Wielbi tego, co całej naturze dał życie!....

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Nowa wyprawa do Afryki.

Król angielski polecił przedsięwziąć nową wyprawę do Afryki, atoli nie w celu odkrycia pomników egipskiéy starożytności, iak owę pod przewodnictwem Belzoniégo; lecz dla wyszukiwania rozprószonych szczątków rzymskiego i greckiego budownictwa, iak niektórzy twierdzą, w różnych częściach Libii znajdujących się; gdyż w okolicach tych, przez żadnego z Europejczyków dotąd niezwiędzanych, były niegdys osady Greków i Rzymian.

Uczonemu Beechey byłemu przez lat kilka Sekretarzowi angielskiego Kon-

sula Salt w Egipcie, nieodstępnemu towarzyszowi Belzoniégo w owéy uczonéy podróży, o któręý namieniliśmy, poruczone zostało naczelnictwo tęy wyprawy. — Admiralicya wszelkiéy, ile możność dozwoli, zapewniła udzielać pomocy, a dowództwo małego okrętu, do wyprawy tęy przeznaczonego, oddała Porucznikowi, który z Parrym znalazował się przy expedycyi do północnego bieguna i zatrudniał się rysunkami znajdującemi się w dziele opisującém podróż owę. Okręt trzymać się będzie brzegów i ile możności zawsze iak naybliżéy wyprawy mającéy zamiar tak daleko tylko zapuszczając się w głąb kraiu, ile dozwoli bezpieczeństwa, ażeby się bez wielkich trudności można było na powrót do okrętu dostać. Od Trypoli zacznie iuż swoje czynić postrzeżenia, gdyż Bey tamtejszy przyobiecał wszelką pomoc, przez dwór o to uproszony.

Gdzie dzisiejsza Libia, znajdowały się niegdys krainy Cyrenayka i Marmoryka, pierwszą zwano także Pentapolis, dla pięciu wielkich miast, co się w niéy znajdowały. — Jedno z nich nosiło nazwisko Bernice czyli Hesperis dzisiejsze Bernie, gdzie się sławne Hesperydów znajdowały ogrody. Niedaleko ztąd było Barce czyli Barka, także Ptolomais nazywane, dziś Tolometa. Na wschod nadbrzeżów Apolonii, gdzie dziś Marza-Suza, był niegdys Port Cyreny. Piąte miasto było Darnis, terazniejsze Derne. P.

Kronika teatru.

(Dokończenie.)

Gdzie teatr zostawiony sam sobie, koniecznie w rzemiosło wyrodzić się musi, tam gust publiczności największy ma wpływ na postęp sztuki dramatycznej — przeto też i kronika nasza zawierająca spis wszystkich sztuk przez tutejsze towarzystwo narodowej sceny przedstawianych, będąc z tęy strony nieiako repertoarzem teatru naszego, wielce dla każde-

go pożądaną powinna być rzeczą. Ktokolwiek postępu oświaty i kształcenia się smaku publiczności naszéy uważać zechce.

Wszakże nie można będzie przypisać winy Dyrektorowi teatru, choćby się zupełny niedobór sztuk przedstawianych okazał. Musi on koniecznie stosować się do woli widzów, ieżeli zamiłowanie i usiłowanie o podniesienie sztuki dramatycznej bankrutem przepłacić nie zechce. — Nie próżna to obawa, że wszelkie prywatne starania o podniesienie teatru zwykłe bezskuteczne bywają. — Szlegel,

a za nim Lesing i wielu innych nieustannie nam powtarzają, że scena bez stałego wsparcia żadną miarą z korzyścią dla sztuki ostać się nie może. Moglibyśmy nawet w tym względzie z własnego doświadczenia nioweden smutny przytoczyć przykład; ale po cóż to wszystko? — wszakże wielu twierdzi, że i nasz teatr niedługo utrzymać się potrafi, a ile mi się zdaie, sama nawet Dyrekcya, niestety! na ten nader smutny wypadek wcześniej już nas przygotowywać się zdaie, bo cóż mają innego znaczyć owe słowa Wielowiedza przed kilkoma dniami podczas wystawy tej sztuki wyrzeczone: „czy i na iak długo teatr nasz utrzymać się potrafi — na to niech spadnie zastana.“ (?)... Ale co najdziwniejsza, publiczność wieczora tego w nader szczupłej zgromadzonej liczbie z wielkiem, iak się zdaie, ukontentowaniem uwiadomienia owe przyjęła, bo iakże inaczej tłumaczyć powszechny oklask, który po słowach tych nastąpił?! —

Z żalem widziemy, iest to powszechny głos oświecających, że nasza narodowa scena dotąd bez stałego zostaje zasilku. Gdyby Dyrektor teatru wsparty publicznym i stałym datkiem nie był tyle zawisłym od smaku po większej części oświecać się parz teatr mających; gdyby... lecz:

— *multa sunt in piis desideria.* ...k ...z.

Wiadomości literackie.

Ogół pism periodycznych we Włoszech od 1. Stycznia 1820, aż włącznie do Marca 1821 wynosił 28 — Z tych w roku 1820 — 6 wychodzić przestało, a r. 1821 — 9 nowych powstało.

W Londynie wyszła Harta geograficzna na Palestynę ozdobiona 96 wizerunkami przedstawiającemi w obrazie rozmaite miejsca pisma Sgo. to starego, to nowego zakonu. Rysunek P. Asherton, rytowanie P. Hol. —

Abbe Reno otrzymał od Hr. Bliakasa słączenie, wydać opis tego zbiorów starożytności. Liczny ten gabinet bezsprzecznie ieden z najpiękniejszych w Europie zamyka w sobie największe osobliwości, znajdując się tu najrzadsze cylindry z Persepolis aryańskie, sassanidyjskie, kufijskie, arabskie, ormiańskie, nowperskie, tureckie, indyjskie i georgiańskie kamienie i numismata. Między ostatniemi iest medal złoty i pieniądze sassanidyjskie, o których istnieniu wprzód powątpiewano nawet, a pośród arabskich znajdziesz ieden srebrny z r. 44., drugi złoty z r. 38. Hegiry; najdawniejszy złoty arabski pieniądz z znanych nam dotąd.

Profesor C. S. Rafinesque, wydał w roku 1820 w języku angielskim historyję ryb rzeki Ohio. — Z stu rodzajów, które on odkrył, 90 zupełnie dotąd były nieznanne, gdyż nietylko, że nigdzie dokładnego nie znajdziesz o nich opisu, ale nawet nawiasowey tylko wzmianki doczytać się niemozna. — Caterby, Kohn, Forster, Garde, Liae, Schœpf, Kastigkowi, Bloch, Bosc, i Lacepede wspominają o niektórych atlantyjskich rybach — lecz dopiero D. Sam. Mitchell troskliwie zajął się tą gałęzią historyi naturalnej i przeszło 100 nowemi złowacili ją rodzajami, teraz znamy już przeszło 500 rodzajów ryb w Ameryce północnej, kiedy przed dziesięć laty ledwie o 110 wiedziano. —

Wszystkich dzieł w języku rossyjskim napisa-

nych, liczą już teraz do 8000. W Moskwie znajdują się 10 księgarń, 9 drukarni w Petersburgu 7 księgarń, 15 drukarni; w Wilnie 2 księgarń, 5 drukarni; w Rydze 2 księgarń, 4 drukarni; w Wieweln 1 księgarnia, 2 drukarni; i równie tyle tak w Dorpacie iak i w Charkowie. — Jest już także kilka warstawa, gdzie różnego gatunku litery leżą. W państwie rossyjskim wychodzi teraz przeszło dwadzieścia i kilka pism w różnych wydawanych językach. — Nowy Uniwersytet Petersburski liczy do 300 uczniów — w całym zaś państwie 350 żyje Autorów.

P. Professor Szrader w Tubiadze pracuje nad nowym wydaniem: Corpus jur. Justin. Dzieło to po 10 latach wydzie na widok publiczny. PP. Tafel Professor i Losius, Doktor prawa, są współpracownikami jego.

Pewną mamy wiadomość, że wydział prawa Królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu już dawniej pracę tę obrał za przedmiot uczonych swych badań. Z duszy życzymy, ażeby przedsięwzięcie to chwałę Rodakom przynoszące spieszenie ukończone zostało.

W Petersburgu wyszło w języku rossyjskim dzieło P. Sopikow w 5 Tom. zawierające: Spis wszystkich ksiąg wydanych w językach rossyjskim i słowiańskim, począwszy od wprowadzenia drukarni, aż do roku 1813.

Elemens d'agriculture et des sciences qui a'y rapportent par Deslandes a Tom. Paryż 1820 r.

Dzieło to iest zapewne iedno z najcelniejszych pism, iakie dotąd o rolnictwie i zastosowaniu do niego nauk, na widok publiczny wyszły. Przy końcu znajduje się wzmianka o najcelniejszych w tym przedmiocie dziełach.

W Parmie wyszedł 5ty Tom. dzieł P. Aeg. Mazza, nowego włoskiego wieszca, rodacy jego nazywają go włoskim Pindarem i nauczycielem harmonii. Szusna przynależy mu się chwała, iako wsłrzeszczeliwi sztuki nieśmiertelnego, Dante Aligierzy, owę wzniosley filozoficzno-teologiczney poezyi, którą następcy tego wielkiego wieszca mimo puścili.

Pomoc nieprzeliczona liczba księgarń, mało dotąd co znakomitego z drukarni madryckich wychodzi. — W małej uliczce Karetta iest dwudziestu księgarzy, i prawie równie tyle w każdej, z pięciu innych przyległych iey ulic.

Najnieodgodniejszą rzeczą iest zapewne brak bibliotek prywatnych, gdzie, iak w innych krajach, za opłatą rozmaitych księzek pożyczają. Jednych tylko gazet mozna do przeczytania dostać u kobiet, siedzących pod gołem niebem okolo domu pocztowego, ale i tu wielka niedogodność, gdyż na ulicy czytać ie trzeba. W iedney tylko księgarni Demego, prócz gazet i pism czasowych madryckich mozna ieszcze znaleźć niektórych dzienników francuzkich, lecz za samo tylko czytanie rocznie 12 czerwonych złotych płacić potrzeba.

Znacniejsze pomyłki zasze w druku Nru. 3. Rozmaitości.

stron. 9. przedź II. wiersz 23. mass, popraw masse.

— 11. — 11. — 44 wszystko — wszystko.

— 12. — 1. — 43 tę cierniatą acz wielce zaszczytną nieporzucił drogę, popraw: tę ciernistey acz wielce zaszczytnę nie porzucił drogi.